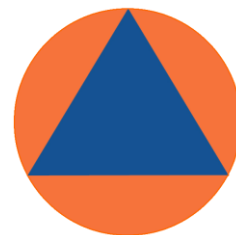

МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ
ГЛАВНА ДИРЕКЦИЯ "ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО"
РЕГИОНАЛНА ДИРЕКЦИЯ "ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО" ПЕРНИК
РАЙОННА СЛУЖБА „ПОЖАРНА БЕЗОПАСНОСТ И ЗАЩИТА НА НАСЕЛЕНИЕТО“ РАДОМИР
гр. Радомир, ул. „Люлякова“ № 3, тел. 0777-8-24-72

СЕДМИЦА НА ПОЖАРНАТА БЕЗОПАСНОСТ

В периода от 12.09 до 18.09 традиционно ще се поведе „Седмица на пожарната безопасност“ и честването на професионалния празник на служителите от ГДПБЗН-МВР- 14 Септември.

УВАЖАЕМИ ГРАЖДАНИ НА ГРАД РАДОМИР,

На 13.09.2016 г. в Районна служба „Пожарна безопасност и защита на населението“ град Радомир ще бъде проведен **„Ден на отворени врати за граждани“**.

От 10:00 часа ще бъдат представени тактико-техническите способности на силите за реагиране при пожари, бедствия и извънредни ситуации в двора на РСПБЗН- Радомир. Всеки, който има желание, може да се запознае с техниката за реагиране на критични инциденти в РСПБЗН- Радомир.

От ръководството на РСПБЗН-Радомир.

Пожарното дело в България има богата история и достижения, сравними в много отношения с развитите европейски страни. Редица поколения са дали своя принос за просперитета на пожарната сигурност като гаранция за ефективна борба с огнената стихия. Не всички страници от историята са достатъчно проучени и е трудно да бъдат изчерпателно обхванати всички източници от миналото. Условно в развитието на пожарното дело в България могат да се открият няколко периода.

Стихийен пожар възниква в София на 25 март 1831 г. След бедствието в града е сформирана първата тулумбайджийска тайфа, на която по заповед на султан Махмуд II се предоставя мехова помпа за гасене (тулумба) с всичките и принадлежности. Наблюдението за избухнал пожар се извършва от най-високите части на града - от минарето на джамията в центъра и от камбанариите на църквите "Света Неделя" и "Света София". При пожар се дават топовни гърмежи или църковните камбани забиват тревожно.

Водените в началото на XX в. войни възпрепятстват развитието на пожарните команди. С обявяването на Балканската война всички пожарникари са мобилизирани и изпратени на фронта. Конете на пожарните команди са реквизирани също за военни цели. След Балканската идват още Междусъюзническата и Първата световна война.

По време на войните противопожарните служби са били почти изоставени. Конете и техническите средства са голям дефицит. Разчита се на доброволните пожарни дружини, които бележат развитие. Те обаче не разполагат с достатъчни сили, средства и умения в борбата с големите пожари и пожарите не закъсняват.

Един от тях – пожарът в Народния театър през 1923 г., предизвиква остра обществена реакция срещу столичната управа. Столичният кмет търси опитен пожарен специалист, който да подобри състоянието на пожарната команда. Той се спира на Юрий Захарчук, с чието име е свързан един от най-плодотворните периоди в историята на пожарната дело. Той произхожда от дворянско семейство от Херсонска област в днешна Украйна. В Русия с пожарно дело започнал да се занимава като доброволец от 16-годишна възраст. Завършва юридически факултет и Първоразрядното киевско военно училище. Организира и ръководи пожарните команди в градовете Ананиев, Житомир и Тузла. В армията заема редица високи армейски постове и има редица военни отличия. От събранието на офицерите е избран за член на Съда на честта. През 1921 г. организира пожарна команда в Буюкдере на Босфора, след което се установява в България.

Завареното от Захарчук състояние на пожарната команда са каручките с буренца с вода, теглени от коне. Целта му е да осигури бързина и ефективност в действията на противопожарната служба, като се съоръжи в техническо и професионално отношение. Обезпечаването и е решено със създаването през 1924 г. на "Пожарно дело".

През 1924 г. Захарчук организира първия курс за професионални кадри, а по-късно и първите шестмесечни курсове за пожарни командири. Споделя виждането, че **"Пожарникарят блести не с каската, а с духа и професионализма си!"**

Организираните пожарни команди в този първи етап на историческото развитие на противопожарната защита в България са с малък личен състав и са съоръжени с примитивна противопожарна техника, най-често ръчни помпи и бъчви за превоз на вода. На обучение в чужбина се изпращат първите български пожарни командири - опълченецът Атанас Канарев, Димитър Тролев, Руси Караджов, Светослав Бойчев и други. При загасяването на много сложни пожари българските огнеборци проявяват забележително умение, храброст и находчивост.

Българските пожарни командири участват и в международни форуми. Страната ни е сред инициаторите за създаване на първообраза от 1900 г. на днешната Международна асоциация на пожарните и спасителните служби (СТИФ). На третия конгрес на организацията в Будапеща през 1904 г. наши представители са Димитър Тролев, Руси Кожухаров и Найденов.

Една година по-късно в София се организира Първият пожарникарски събор в България. Както по цяла Европа така и у нас обединяването на пожарните служби се провежда с цел подобряване и уеднаквяване на обучението и развитие на техническото въоръжение на службите.

Инициатори на събора са пожарни командири от страната със значителен опит и професионална подготовка. Това са командирът на столичната пожарна команда Димитър Тролев, командирът на пловдивската пожарна команда Георги Атанасов, командирът на бургаската пожарна команда Руси Кожухаров, пожарният командир на Татар Пазарджик (дн. гр. Пазарджик) Найденов и пожарният командир на Станимака (дн. гр. Асеновград) Тодор Боев. В работата на събора вземат участие 17 пожарни командири и 10 командири на доброволни дружини.

Съборът е свикан на 14 септември 1905 г. в София и работи до 18 септември. Разискват се състоянието на пожарните команди и тяхната техническа въоръженост, правилата за устройство на градските пожарни команди, проектоустав за доброволните противопожарни дружини, мероприятия за подобряване на положението на пожарникарите, осигуряването им в случай на злополука и др. въпроси. Констатира се сериозно изоставане на пожарната защита в селата и малките градове.

През 1995 г. с Решение № 385 на Министерския съвет на Р България датата 14 септември (откриването на Първия пожарникарски събор) е обявена за Професионален празник на служителите на Национална служба "Пожарна безопасност и защита на населението", с което е възстановена традицията, по решение на Първия пожарникарски събор, тази дата да се отбелязва като патронен празник на пожарните команди в страната.

Хуманността на професията пожарникар е не просто самопожертвователността, а умението да победиш огъня, за да спасиш ближния си!